

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2008. gada 3. aprīlī*

Lieta C-331/06

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Rechtbank te Amsterdam* (Nīderlande) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2006. gada 27. jūlijā un kas Tiesā reģistrēts 2006. gada 31. jūlijā, tiesvedībā

K. D. Chuck

pret

Raad van Bestuur van de Sociale Verzekeringsbank.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermans [C. W. A. Timmermans], tiesneši L. Bejs Larsens [L. Bay Larsen], K. Šimans [K. Schiemann], P. Kūris [P. Kūris] (referents) un Ž. K. Bonišo [J.-C. Bonichot],

* Tiesvedības valoda — holandiešu.

ģenerāladvokāts J. Mazaks [*J. Mazák*],
sekretāre M. Ferreira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2007. gada 27. septembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Raad van Bestuur van de Sociale Verzekeringsbank* vārdā — E. Peinakers Hordeiks [*E. Pijnacker Hordijk*] un S. J. H. Evanss [*S. J. H. Evans*], *advocaten*,

— Nīderlandes valdības vārdā — H. Sevenstere [*H. Sevenster*], pārstāve,

— Grieķijas valdības vārdā — K. Georgiadis [*K. Georgiadis*], kā arī Z. Hadzipavlu [*Z. Chatzipavlou*] un O. Pacopulu [*O. Patsopoulou*], pārstāvji,

— Itālijas valdības vārdā — I. M. Bragulja [*I. M. Braguglia*], pārstāvis, kam palīdz V. Ferante [*W. Ferrante*], *avvocato dello Stato*,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — V. Kreišics [*V. Kreuzschitz*] un M. van Bēks [*M. van Beek*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2008. gada 16. janvāra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- ¹ Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt 48. pantu Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulā (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV L 149, 2. lpp.), redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Regulu (EK) Nr. 631/2004 (OV L 100, 1. lpp.; turpmāk tekstā — “Regula Nr. 1408/71”).

- ² Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp Čaka [*Chuck*] kungu un *Raad van Bestuur van de Sociale Verzekeringsbank* (Sociālā nodrošinājuma kases direktoru valde; turpmāk tekstā — “SVB”) par to, ka pēdējā minētā atteicās ņemt vērā Dānijā veiktās sociālā nodrošinājuma iemaksas, jo pensijas pieprasījuma iesniegšanas brīdī Čaka dzīvesvieta nebija dalībvalstī.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienu tiesiskais regulējums

- ³ Regulas Nr. 1408/71 2. pantā ir paredzētas personas, uz kurām tas attiecas, un tā 1. punkts ir šāds:

“Šī regula attiecas uz darbiniekiem vai pašnodarbinātām personām, un uz studentiem, uz kuriem attiecas vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību akti, un kuri ir kādas dalībvalsts pilsoņi, vai kuri ir bezvalstnieki vai bēgļi, kas dzīvo kādā dalībvalstī, kā arī [uz] viņu ģimenes locekļi[em] vai viņus kā apgādniekus zaudējušie ģimenes locekļi [zaudējušajām personām].”

- 4 Regulas Nr. 1408/71 10. pantā ar nosaukumu “Atteikšanās no noteikumiem par dzīvesvietu — Obligātās apdrošināšanas ietekme uz ieguldījumu atlīdzināšanu” paredzēts šādi:

“1. Izņemot gadījumus, kad šajā regulā paredzēts citādi, invaliditātes, vecuma pabalstus vai naudas pabalstus apgādnieka zaudējuma gadījumā, pensijas par nelaimes gadījumu darbā vai arodslimību un apbedīšanas pabalstus, kas iegūti saskaņā ar vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem, nevar nekādā veidā samazināt, pārveidot, apturēt, atsaukt vai konfiscēt tāda iemesla dēļ, ka to saņēmējs dzīvo citā dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā atrodas institūcija, kura ir atbildīga par to maksāšanu.

[..]”

- 5 Regulas Nr. 1408/71 48. pantā ar nosaukumu “Apdrošināšanas vai dzīvesvietas laika posmi, kas ir mazāki par gadu” ir noteikts, ka:

“1. Neatkarīgi no 46. panta 2. punkta dalībvalsts institūcijai nav pienākuma piešķirt pabalstus attiecībā uz laika posmiem, kas pabeigti saskaņā ar tiesību aktiem, kurus tā piemēro, kas ir ņemti vērā, iestājoties riskam, ja:

— minēto laika posmu ilgums nesasniedz vienu gadu

un

— ņemot vērā vienīgi šos laika posmus, netiek iegūtas nekādas tiesības uz pabalstiem saistībā ar šiem tiesību aktiem.

2. Kompetentā institūcija katrā no pārējām attiecīgajām dalībvalstīm ņem vērā 1. punktā minētos laika posmus, lai piemērotu 46. panta 2. punktu, izņemot b) apakšpunktu.

3. Gadījumā, ja, piemērojot 1. punktu, visas attiecīgo valstu institūcijas tiktu atbrīvotas no to saistībām, pabalstus piešķir vienīgi saskaņā ar tiesību aktiem pēdējā no tām valstīm, kuru nosacījumiem persona atbilst, tā, it kā visi apdrošināšanas un dzīvesvietas laika posmi, kas ir pabeigti un ņemti vērā saskaņā ar 45. panta 1. līdz 4. punktu, būtu pabeigti saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem.”

6 Padomes 1972. gada 21. marta Regulas (EEK) Nr. 574/72, ar kuru nosaka īstenošanas kārtību Regulai Nr. 1408/71 (OV L 74, 1. lpp.; turpmāk tekstā — “Īstenošanas regula”), 36. panta 3. punktā ir paredzēts šādi:

“Ja pieprasījuma iesniedzējs dzīvo tādā valstī, kas nav dalībvalsts, viņš iesniedz savu [vecuma pensijas] pieprasījumu kompetentajai institūcijai dalībvalstī, kuras tiesību subjekts šīs darba ņēmējs vai pašnodarbinātā persona bijusi pēdējā laikā.”

Valsts tiesiskais regulējums

- 7 Likuma par vecuma pensijas vispārīgo sistēmu (*Algemene Ouderdomswet*, turpmāk tekstā — “AOW”) 6. panta 1. punkts ir šāds:

“Saskaņā ar šiem noteikumiem apdrošinātās personas ir

a) rezidenti,

b) 65 gadu vecumu nerasnieguši nerezidenti, kuri maksā algas nodokli par darba algu vai atalgojumu, kas saņemts par Nīderlandē veikto darbu.”

- 8 Saskaņā ar AOW 7. pantu:

“Saskaņā ar šo likumu tiesības uz vecuma pensiju ir personām, kuras:

a) ir sasniegušas 65 gadu vecumu un

I - 1980

b) kuras saskaņā ar šo likumu ir bijušas apdrošinātas no brīža, kad tās sasniedza 15 gadu vecumu, līdz brīdim, kad tās kļuva 65 gadus vecas.”

Pamata prāva un prejudiciālais jautājums

- 9 Čaks ir Lielbritānijas pilsonis, kurš Nīderlandē strādāja un dzīvoja laika posmos no 1972. gada 1. septembra līdz 1975. gada 1. aprīlim un no 1976. gada 1. janvāra līdz 1977. gada 31. decembrim. Deviņus mēnešus starp minētajiem laika posmiem viņš strādāja Dānijā un maksāja tur sociālās apdrošināšanas iemaksas. Kopš 1978. gada 1. janvāra viņš dzīvo Amerikas Savienotajās Valstīs. Sasniedzot 65 gadu vecumu, viņš iesniedza SVB pieprasījumu par vecuma pensijas piešķiršanu.
- 10 SVB Čakam piešķīra vecuma pensiju ar piemaksu, sākot no 2000. gada decembra, kas bija samazināta par 90 %, ņemot vērā tos 45 gadus, kurus viņš nebija apdrošināts. Šīs pensijas apmēra aprēķinā SVB neņēma vērā Dānijā pabeigtos apdrošināšanas laikposmus, jo Čaks vairs nedzīvoja dalībvalsts teritorijā, un SVB uzskata, ka viņš nevar izmantot Regulas Nr. 1408/71 48. pantā paredzētās priekšrocības.
- 11 Čaks iesniedza sūdzību par šo lēmumu, taču 2002. gada 2. janvārī SVB šo sūdzību noraidīja. Čaks iesniedza prasību *Rechtbank te Amsterdam* [Amsterdamas Apgabaltiesa].
- 12 Viņš norāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1408/71 48. pantu Dānijā pabeigtie apdrošināšanas laikposmi bija jāņem vērā, aprēķinot apdrošināšanas laika posmus. Tas, ka pieprasījuma iesniegšanas brīdī viņa pastāvīgā dzīvesvieta nebija dalībvalstī, nevar būt šķērslis minētā 48. panta piemērošanai.

- 13 2006. gada 27. jūlijā *Rechtbank te Amsterdam* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai gadījumā, ja darba ņēmējs pensijas vecuma sasniegšanas brīdī dzīvo ārpus [Eiropas] Kopienas teritorijas, Regulas [Nr. 1408/71] 48. pants ir jāpiemēro tādā pašā veidā kā gadījumos, kad attiecīgais darba ņēmējs dzīvo Kopienas teritorijā?”

Par prejudiciālo jautājumu

- 14 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai ar Regulas Nr. 1408/71 48. panta 2. punktu pēdējās dalībvalsts, kurā dzīvojis darba ņēmējs, kas ir dalībvalsts pilsonis, kompetentajai iestādei ir noteikts pienākums, aprēķinot vecuma pensiju šim darba ņēmējam, kurš pensijas pieprasījuma iesniegšanas brīdī dzīvo ārpus Eiropas Savienības, ņemt vērā laikposmus, kurus tas strādājis citā dalībvalstī, ar tādiem pašiem nosacījumiem kā tad, ja šis darba ņēmējs dzīvotu Kopienas teritorijā.

Tiesai iesniegtie apsvērumi

- 15 SVB uzskata, ka Regula Nr. 1408/71 garantē tiesības un priekšrocības tikai tiem darba ņēmējiem, kuri pārvietojas Kopienas teritorijā, un ka no Tiesas judikatūras kā vispārēju noteikumu nevar secināt, ka ikviens, kurš ietilpst Regulas piemērošanas jomā, automātiski no tās iegūst tiesības.

- 16 Tā piebilst, ka Regulas 48. pants uz ārpus Kopienas teritorijas dzīvojošu pensijas pieprasītāju būtu jāpiemēro tikai tad, ja piešķirjamie pabalsti būtu eksportējami, pamatojoties uz Regulas 10. pantu. Tā uzskata, ka 10. pantā garantēta pensiju eksportējamība tikai uz citu dalībvalsti. Tas nozīmē, ka Dānijas iestādēm nav pienākuma noteikt pensijas eksportējamību uz trešo valsti, tādējādi nebūtu loģiski, ja ar minēto 48. pantu Nīderlandes iestādēm būtu noteikts pienākums ņemt vērā iemaksas, kuras Čaks veicis Dānijā.
- 17 SVB turklāt apgalvo, ka, tā kā Kopienas tiesību aktos nav paredzēts, ka šāda veida pabalsti būtu eksportējami, tad *a fortiori* nav iespējams secināt, ka no Kopienas tiesību aktiem izriet tiesības eksportēt šo iemaksu laikposmu kopsummā, pamatojoties uz Regulas Nr. 1408/71 48. panta 2. punktu. Šo secinājumu apstiprina Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulas (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 166, 1. lpp.) 7. pants.
- 18 Nīderlandes valdība, sniedzot argumentu par labu apstiprinošai atbildei uz uzdoto jautājumu, norāda, ka, lai veicinātu darba ņēmēju brīvu pārvietošanos, EKL 42. pantā paredzēta sistēma, kura garantē darba ņēmēju tiesības uz sociālo nodrošinājumu. Šajā sakarā pantā paredzēta, pirmkārt, visu apdrošināšanas laikposmu ārpus katras dalībvalsts teritorijas summēšanas sistēma, kura attiecas uz pabalstu tiesību iegūšanu un saglabāšanu, un, otrkārt, pienākums maksāt pabalstus visā Kopienas teritorijā. Turklāt Īstenošanas regulas 36. panta 3. punktā paredzēta kārtība, kādā vecuma pensiju var pieprasīt personas, kuras nedzīvo dalībvalstīs.
- 19 Sniedzot argumentu par labu noliedzošai atbildei, Nīderlandes valdība norāda, ka Regula Nr. 1408/71 ir veidota, lai veicinātu darba ņēmēju un viņu ģimenes locekļu brīvu pārvietošanos Kopienas teritorijā, un šo viedokli atbalsta arī EKL 42. panta redakcija, kurā ir noteikts, ka Eiropas Savienības Padome paredz tādus pasākumus, kas nodrošina pabalstu izmaksu personām, kuras dzīvo dalībvalstu teritorijā.

- 20 Visbeidzot, Nīderlandes valdība uzsver, ka, lai arī vecuma pensija ir jāaprēķina saskaņā ar Regulas Nr. 1408/71 48. panta 2. punktu, tas nenozīmē, ka tā ir eksportējama uz trešām valstīm un izmaksājama tur. Šo jautājumu neregulē minētā regula, bet tas tiek regulēts tikai un vienīgi valstu līmenī.
- 21 Komisija uzskata, ka atbildei būtu jābūt tādai, ka, ja darba ņēmējs dzīvo ārpus Kopienas teritorijas laikā, kad tas sasniedz pensionēšanās vecumu, Regulas Nr. 1408/71 48. pants jāpiemēro tādā pat veidā kā tad, ja darba ņēmējs dzīvotu Kopienas teritorijā. Lai piemērotu šo pantu, jautājums par to, vai persona, kura pensionējas, dzīvo Kopienas teritorijā vai ārpus tās, nav izšķirošs.
- 22 Šajā sakarā tā norāda, ka no Tiesas judikatūras izriet, ka Regulas Nr. 1408/71 vienīgais mērķis ir nodrošināt koordināciju valstu sistēmu starpā. Tādējādi tiek ļauts pastāvēt dažādām valstu sistēmām, kuras ir pamatā atsevišķiem prasījumiem pret dažādām valstu iestādēm.
- 23 Turklāt, šķiet, noteicošais kritērijs šo noteikumu piemērošanai ir attiecības starp darba ņēmēju un attiecīgo dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmu, kurā viņš ir apdrošināts attiecīgajā periodā, un nevis, piemēram, vieta, kurā tiek veikta profesionālā darbība.
- 24 Komisija uzskata, ka, ja piekristu SVB argumentācijai, tad lielā mērā tiktu mazināta Regulā Nr. 1408/71 noteiktā apdrošināšanas laikposmu summēšanas principa efektivitāte. Tomēr ir skaidrs, ka nevienā Kopienas tiesību normā nav paredzēts, ka sociālie pabalsti būtu jāizmaksā trešās valstīs. Šo pabalstu izmaksas noteikumi ir jāregulē valstu tiesībās.

- 25 Grieķijas un Itālijas valdības piekrīt Komisijas viedoklim. Grieķijas valdība arī norāda uz Īstenošanas regulas 36. panta nozīmi, kurā paredzēta tāda pensijas pieprasītāja situācija, kurš pensijas pieprasījuma iesniegšanas brīdī nedzīvo Kopienas teritorijā.

Tiesas atbilde

- 26 Jāatgādina, ka Tiesa ir atzinusi, ka EEK līguma 51. pantā (jaunajā redakcijā — EK līguma 51. pants, vēlāk pēc grozījumiem — EKL 42. pants) ir pieļauta atšķirību pastāvēšana starp dalībvalstu sociālā nodrošinājuma sistēmām un tādējādi arī tur strādājošo personu tiesībās (1991. gada 7. februāra spriedums lietā C-227/89 *Rönfeldt, Recueil*, I-323. lpp., 12. punkts).
- 27 Ar Regulu Nr. 1408/71 nav nodibināta kopēja sociālā nodrošinājuma sistēma, bet gan tiek ļauts pastāvēt dažādām valstu sistēmām, un tās vienīgais mērķis ir to koordinācija (1988. gada 5. jūlija spriedums lietā 21/87 *Borowitz, Recueil*, 3715. lpp., 23. punkts). Tā ļauj pastāvēt dažādām sistēmām, kuras ir pamats atsevišķiem prasījumiem pret noteiktām iestādēm, kurās pieteicējam ir tiesības vērsties vai nu saskaņā tikai ar valsts tiesībām, vai arī saskaņā ar valsts tiesībām, kuras vajadzības gadījumā papildinātas ar Kopienu tiesībām (1979. gada 6. marta spriedums lietā 100/78 *Rossi, Recueil*, 831. lpp., 13. punkts).
- 28 Tiesa ir arī atzinusi, ka regulas, kas pieņemtas saskaņā ar Līguma 51. pantu, ir interpretējamas, ņemot vērā šī panta mērķi, kas ir nodrošināt pēc iespējas pilnīgāku darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienas teritorijā (skat. 1978. gada 12. oktobra spriedumu lietā 10/78 *Belbouab, Recueil*, 1915. lpp., 5. punkts, un 1990. gada 14. novembra spriedumu lietā C-105/89 *Buhari Haji, Recueil*, I-4211. lpp., 20. punkts).

- 29 Ir skaidrs, ka Regulā Nr. 1408/71 nav skaidri paredzēta pamata lietā apskatītā situācija par apdrošinātās personas dzīvesvietas vecuma pensijas pieprasījuma iesniegšanas brīdī ietekmi uz viņa pensijas aprēķinu par laikposmiem, ko tā strādājusi dažādās dalībvalstīs.
- 30 Minētās regulas 2. panta piemērošanai ir vajadzīgs izpildīt tikai divus nosacījumus, proti, darba ņēmējam ir jābūt kādas dalībvalsts pilsonim (vai apatrīda [bezvalstnieka] statusā vai bēglim, kas dzīvo kādas dalībvalsts teritorijā) un tam jābūt piemērojamiem vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem.
- 31 Ar tās pašas regulas 10. pantu dzīvesvietas noteikumi ir aizliegti tikai dalībvalstu starpā.
- 32 Tomēr, kā to savu secinājumu 44. punktā ir norādījis ģenerālvokāts, ar Regulu Nr. 1408/71 ir lūkots sasniegt Līguma 51. pantā paredzēto mērķi, novēršot iespējamās negatīvās sekas, kas darba ņēmēju pārvietošanās brīvības izmantošanas rezultātā varētu rasties darba ņēmējiem un viņu ģimenes locekļiem, saņemot sociālā nodrošinājuma pabalstus, it īpaši saistībā ar migrējošu darba ņēmēju darba stāžu attiecībā uz iemaksām dažādās sociālā nodrošinājuma sistēmās, tādējādi nodrošinot darba ņēmējiem tiesisko palāvību, ka tie saglabās tiesības uz pensiju, kas izriet no to iemaksām pensiju sistēmā, tādā pat veidā kā darba ņēmējs, kurš nebūs izmantojis savas tiesības uz brīvu pārvietošanos Kopienas ietvaros.
- 33 Summējot apdrošināšanas laikposmus, kuri pabeigti saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem un ir īsāki par vienu gadu, ar apdrošināšanas laikposmiem, kuri pabeigti citā dalībvalstī, ar minētās regulas 48. pantu darba ņēmējam tiek nodrošināta brīvība pārvietoties dalībvalstu ietvaros.

- 34 Vēl jāatzīst, ka minēto 48. pantu, kura piemērošana nav atkarīga no darba ņēmēja dzīvesvietas pensijas pieprasījuma iesniegšanas brīdī, nevar interpretēt tādējādi, ka tas fakts vien, ka ieinteresētā persona ir pārcēlusi savu dzīvesvietu uz trešo valsti, apdraudētu šīs personas tiesības uz pensijas aprēķināšanu saskaņā ar minētajā pantā paredzētajiem noteikumiem.
- 35 Turklāt no Īstenošanas regulas 36. panta 3. punkta formulējuma izriet, ka, pirmkārt, vecuma pensijas pieprasījumu var iesniegt persona, kas nav dalībvalsts rezidente, un, otrkārt, pieprasījums ir jāiesniedz tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kuras tiesību subjekts šis darba ņēmējs bijis pēdējā laikā. Tādējādi Kopienu likumdevējs ir skaidri paredzējis tādu situāciju, kādā atrodas Čaks, kurš ir trešās valsts rezidents un sociālā nodrošinājuma iemaksas ir veicis vairākās dalībvalstīs.
- 36 No iepriekš minētā izriet, ka darba ņēmējam, kurš atrodas tādā situācijā kā Čaks, par vecuma pensijas aprēķināšanu ir tiesības atsaukties uz dalībvalstīs nostrādāto laikposmu summēšanas principu, kā tas noteikts Regulas Nr. 1408/71 48. panta 2. punktā.
- 37 Tāpat ir jāatgādina, ka pēdējai dalībvalstij nav pienākuma šo pensiju izmaksāt trešās valsts teritorijā.
- 38 Gluži tāpat kā to ir darijis ģenerāladvokāts, ir jānorāda, ka, lai arī Regulas Nr. 1408/71 10. pantā ir noteiktas tiesības saņemt pensiju, kas izmaksājama jebkurā dalībvalstī, ne minētajā regulā, ne arī citos Kopienu tiesību aktos dalībvalstīm nav paredzēts pienākums izmaksāt pensiju trešā valstī. No tā izriet, ka šādas pensijas izmaksāšanas praktiskajiem aspektiem ir piemērojami tās dalībvalsts tiesību akti, kuras iestādei šī pensija jāizmaksā.

39 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1408/71 48. panta 2. punktā ir paredzēts, ka pēdējās dalībvalsts, kurā dzīvojis darba ņēmējs, kas ir dalībvalsts pilsonis, kompetentajai iestādei ir noteikts pienākums, aprēķinot vecuma pensiju šim darba ņēmējam, kurš pensijas pieprasījuma iesniegšanas brīdī dzīvo trešā valstī, ņemt vērā laikposmus, kurus tas strādājis citā dalībvalstī, ar tādiem pašiem nosacījumiem kā tad, ja šis darba ņēmējs joprojām dzīvotu Kopienas teritorijā.

Par tiesāšanās izdevumiem

40 Attiecībā uz pamata lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Regulu (EK) Nr. 631/2004, 48. panta 2. punktā ir paredzēts, ka pēdējās dalībvalsts, kurā dzīvojis darba ņēmējs, kas ir dalībvalsts pilsonis, kompetentajai iestādei ir noteikts pienākums, aprēķinot vecuma pensiju šim darba ņēmējam, kurš pensijas pieprasījuma iesniegšanas brīdī dzīvo trešā valstī, ņemt vērā laikposmus, kurus tas strādājis citā dalībvalstī, ar tādiem pašiem nosacījumiem kā tad, ja šis darba ņēmējs joprojām dzīvotu Eiropas Kopienas teritorijā.

[Paraksti]